

kunnet være saa store, som man havde gjort sig Haab om, da man meldte sig til Konvertering. — Den ærede Ordfører omtalte meget kort det Punkt, som har været til Samraad med Finansudvalget, om en eventuel Overførelse af Land- og Vigningskatten til Kommunerne. Heller ikke jeg finder Anledning til at komme ind paa dette Punkt, da der jo nu foreligger Lovforslag, der netop gaa ud paa en Overgang til Kommunerne, blandt andet af denne Art af Statskatter. Jeg skal kun saa fast, at man jo allerede forrige Aar er kommen bort fra at oversføre deslige Poster for et enkelt Aar, idet jeg i øvrigt skal henvisse til, at det vil jo have sin store Betydning, naar vi skulle stride til Vedtagelse af de Statte love, der ere foresatte, at man kan gaa dertil med en nogenlunde vel udstyret Beholdning i Statskassen. — Med Hensyn til det lille Vædringsforslag, der findes paa § 24, kan jeg slutte mig dertil og ogsaa til den Betragtning, den ærede Ordfører derved gjorde gældende, nemlig Ønsket om, at man paa alle Omraader, altsaa ogsaa paa Finansministeriets, skulde taagttage den største Sparommelighed med Hensyn til Bygningsvæsenet. Kun finder jeg Anledning til at tilføje, at Finansministeriet med Hensyn til sit Bygningsvæsen allerede holder den Grundsætning at søge saa meget som muligt at lade Arbejderne foretage efter en forudgaaende Vicitation; det har altsaa allerede vedkendt sig det Princip, som den ærede Ordfører, som det forekommer mig, med Rette anbefalede. — Der var endnu et lille Punkt, som det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgfreds (S. Sørensen) omtalte, nemlig et Ønske om at imødekomme, om jeg forstod ham ret, Afsløjerne af Tienden ved at give dem Afgang til let og billigt at erhverve Pantehogsattester. Jeg skal tage Sagen under Overvejelse; paa det nuværende Tidspunkt tør jeg ikke udtale mig bestemt om, hvorvidt Ønsket kan imødekømmes eller ikke.

Evend Høgsbro: Det er de Dele af det foreliggende Budget, der angaa de vestindiske Der, som give mig Anledning til at fremdrage et enkelt Forhold, vedrørende Tilstanden paa disse vore fjerne Kolonier. Der kunde jo maaske nok være Anledning til i Aar, da de sædvanlige Gengangerlovsforslag om de vestindiske Forhold ikke ere blevne forelagte, at komme noget vidtløftigere ind paa den sørgelige Tilstand derovre, der koster den danske Statskasse saa mange Penge mellem Aar og Dag, og navnlig kunde der maaske være Anledning til at komme lidt nærmere ind paa, med hvilken

Hjemmel den højtærede Finansminister afholder disse Udgifter, dette Understud for Kolonialkasserne, af den danske Statskasse. Jeg er ikke i Stand til at finde denne Hjemmel, og det vilde interessere mig meget at høre, om den højtærede Finansminister er i Stand til at finde den; men jeg skal dog for Tiden afholde mig fra at komme ind paa disse Forhold i deres Almindelighed. Derimod er der, som sagt, en enkelt Begivenhed derovre, jeg vil tillade mig at fremdrage; det er isigantse vist ogsaa kun et enkelt Led i en mere udbredt Tilstand, som hænger sammen med de ublide Aaar, hvorunder Kritikken af Regeringsystemet derovre i det hele virker; men heller ikke disse Forhold, disse Aaar i deres Almindelighed skal jeg komme ind paa. Naar jeg vil fremdrage dette enkelte Forhold her, saa er det, dels fordi jeg tror, at det kan have Interesse for Folketingets Medlemmer at blive bekendt dermed — det drejer sig om, hvorledes man derovre fra Regeringens Side behandler en af vore Kolleger, en Folkerepræsentant — dels ogsaa for at give den højtærede Finansminister Lejlighed til, hvis han maatte ønske det, her om muligt at bibringe os et andet Syn paa det påserede, end det hidtil har været i alt Fald mig muligt efter det foreliggende at faa. Det, der er fket derovre, er dette: I Kolonialraadets Møde den 4de Marts 1896 stod der paa Dagsordenen en Række Forespørgsler fra det 4de folkevalgte Medlem, Konsul Moron, til Guvernøren. Jeg skal indsthyde, at dette 4de folkevalgte Medlem, som nu desværre er afgang ved Døden, havde i det tidligere Møde ved Finanslovens 1ste Behandling rettet en skarp Kritik mod Regeringsystemet, navnlig Udgiftssiden deraf. I dette Møde havde han altsaa anmeldt en Række Forespørgsler til Guvernøren, vedrørende forskellige Punkter i Regeringsførelsen, navnlig forskellige Udgiftsposter. Men da man kom til dette Punkt paa Dagsordenen: Behandlingen af disse Spørgsmaal, forlangte Guvernøren, under Henvisning til en Paragraf i Kolonialloven, at disse Spørgsmaal skulde behandles for lukkede Døre, og Formanden for Kolonialraadet opfordrede derefter Tilhørerne til at fjerne sig, Guvernøren begyndte saa at oplæse et længere Svar paa Forespørgslen, inden endnu Forespørgeren havde haft Lejlighed til at give en Forklaring af sine Spørgsmaal. Herover blev Forespørgeren fornærmet, saa meget mere som den Tone, hvori Guvernøren besvarede disse Spørgsmaal, skal have været — i hvert Fald efter Forespørgerens Mening — fornærmelig for ham. Nok er det, dels fordi Forespørgs-